

Rok: 1.

29. Lutego. 1907.

A. 1.

Polonia.

1907

Organ „I. Kółka historycznego”
Mierosin gimn. Sobieskiego!

Nakładem „Kółka historycznego” Mierosin
gimn. Sobieskiego. 1907.

Biblioteka Jagiellońska

1001966226

Do naszych prenumeratorów!

Z tym pierwszym numerem rozpoczynamy wy-
dawanie naszego miesięcznika, którego celem ma
być szerzenie nauki o literaturze
i historii ojczystego kraju, - oraz zgłębianie szerszych
warstw Kołegów koło piśm, mającego
stać obrar naszych uczęśliwych i dążeń.
Organ nasz, oparty na „Kółku historycznym”, be-
dzię podawał z pierwszym przedsię sprawozda-
nia z rozwoju i referatowego twarzystwa, a po-
tem sprawozdania z czynności innych „Kółek”
i samej czele, która je w sobie grupuje. ro-
kuje na przyszłość wielkie nadzieje, dzięki mer-
morelowanym radęgom swego protektora, pa-
na St. Karanowskiego. - My zaś radę omui skła-
damy dzięki W. panu profesorowi D. Trochowskiemu
za testawo kierownictwo i rozpiskowanie się
naszem piśmie. - Z raportem o obłożeniu i nie-
pokojem o czekającym chwili, w której się be-
dzą mogli przekonać czy nasze prace zobłata.

218 38/39 dar Prof. J. Dy...

odpowiednio podjętemu zadaniom i ujętą pracę
 Kolegów. - Tłoczyć zadanie to może przewidywać nasza siła,
 to jednak, niestanowiący w pracy, iścień na karku.
 „Głód - Nauka - i Ciota!”

My musimy iść!...

My musimy iść przez trud i męstwo,
 przez try i przez niebezpieczeństwo,
 przez brzozy brzy, polany brzy,
 przez całe człowieczeństwo.

Przez głód i ciemność, przez mroźne brzozy,
 przez śnieg i śnieg i śnieg,
 byśmy mogli leżeć w łóżku
 w miłości i górze śniegu.

Nie od dziś quiescencja i ciemność,
 a jest i jest i jest nasza siła,
 bo dziś najlepsza iścień nas brzozy
 została iścień w Pracy!! - Idea

Karimier Wielki.

W trudnej chwili powstał na tronie polskim
23 letni pija Łokietka Karimier. Ze wszech stron
była Polska zagrożona: Czechy, Kuryacy, po-
miekan i Litwa groziły materialnie wyzerpa-
niej Polski. — Odmiennego charakteru. Kari-
mier od ojca. Łokietek, wierzący w potęgę wy-
stawną broni, to tylko słabo uważał za dobro
dla Polski. Karimier, wychowany na króla
wielkiego narodu, uprzedzony na dworze wo-
gierstwie, rozumiał wewnętrzne potrzeby Polski
i wybrał dla niej, inną drogę, — drogę reform
wewnętrznych. —

By przeprowadzić swój plan pomyślnym był
Karimier ratować się nie przed groźącym go
piastami, ostatego zawiera w roku 1336 z Kyracem
radnie wieczysty pokój z Czechami, ustępując re-
surrektywistwa nad Śląskiem a Zakonowi Krzy-
żackiemu Pomorze na Kujawy i ziemie Dobrzyń-
ską. Miał więc bracie całej polnoświadczenia na
niebie, państwo polne i traktacie, z tem, papier

Umieścił Ksypiaków a stawy polskie imieniem narodu, raturerka. Gdy papier i stawy polskie raturer-
 skonie osłuciły, a legaci papieżcy roku 1339 przy-
 sadzili Polce również przez króla raturerka,
 poczęły się utaraski z królem, ale z królem cho-
 miecheta raturerka z królem w roku 1383
 pokój Ksypiakowski. Latus mu się to udało,
 gdyż wrócił uwagę wrystkich na Rus' na-
 iicką, która w roku 1340 po bezpotemnej śmierci
 Bolesława maronickiego do Polski przyłączył
 i w ten sposób wynagrodził utratę ziem na
 zachodzie.

Ed.

C. d. n.

Corneille i Racine.

Dwa tragedie francuscy XVII. wieku.

Na tle XVII w. republiki we Francji panowały
 imięmieregolnie dwie postacie, dwa tragedie,
 Corneille i Racine; pierwszy panujący, wpa-
 niały, majestatyczny, - drugi miły, piękny
 i czuły. - Corneille (1606-1684) zaczął swą ka-
 rierę dramatyczną pytanieniem komedii p. t.:
 „Mélite”, które okazało się słabej. Po kilku innych

dramatach, również słabych, które jednak nosły już na
 sobie piętno wielkiego geniusza, wysłał Corneille
 Słopiern tragedję p. t. "Ciel". - Tragedya ta miała
 we Francyi ogromne powodzenie. Jawnie tego, że
 kardynał Richelieu, wicekról francuski, polecił to arcybiskupowi, przewodzącemu
 nie radości. Miał on Louisa, u siebie kilku
 poetów, którym dyktował plan jakiegoś dramatu,
 a którzy mieli plan ten rozwinąć pod jego kie-
 rownictwem. Wśród tych był też i ten ów Corneille.
 gdy jednak siunął, nie pamięć trochę
 plan dramatu, popadł w wielką kardynała. Je-
 raz więc, gdy poeta napisał arcybiskupa, Richelieu
 rzy na niego polecił je, a pod jego dyktando nie-
 pochtelnie wyprosiła się Akademia francuska
 o Tytusa. - W kardynału rano Corneille miał ra-
 zów Ludwika Paryża, gdzie Tyt prekursował
 wszystkie liście dotychczasowe próby stworzenia we
 Francyi dramatu. Wkrótce ukazały się kolejno
 trzy dzieła arcybiskupa tego poety: "Horace", "Lina"
 wiec z historii Rzymu i "Polyeucte", opiewające śmierć
 męczeńską chrześcijanina. -

Pisał jeszcze Corneille dramaty, ale był już coraz słabszy
 tak, że ostatnie niegodnie są tak wielkiego mistrza, ja-
 kim był Corneille. Francuz rycia wielkiego męstwa był
 smutny, zmarł bowiem Corneille w nędzy i indolencji.
 Styl Corneilla odznacza się przedewszystkiem nadzwyczajną
 powagą i majestatem; niegodnie nita dialogu jest cechą
 jego stylu. Corneille nie tworzył akty dramatów, treść ude-
 mić, co Corneille, lubiąc rawilwie intrygi, z trudem
 i mienaturalnie poddawał się pod prawo trzech jedności.
 Jedności czasu, miejsca i akcji. Prawo to, przyjęte
 od Greków, było również we Francji obowiązującym dla
 dramatystów. Dlatego więc i Corneille musiał jego
 strukturę pomimo, że go to kępowało. Charaktery
 Corneilla pociągają przedewszystkiem mekka wola, która
 idąc na obowiązkiem, zwycięża nawet najcięższe
 uciążenia namiętności. Przedstawia on ludzi, jakimi być po-
 winni, nie zaś jakimi są w rzeczywistości. Tracimy
 jednakże przesadnie malując ludzi, jako nieporówna-
 jących mienaturalnie z ich charakterem i naturą gra-
 nicznie z rzeczywistością. Pomimo wszystkich wad
 jest Corneille dla ogromnych talentów jego ełbi
 jednym z najwspanialszych tragików Francji

Historja Ryjmu!

Początki Ryjmu jest to niejako pagotowanie wyjątkowo
 słowiańskie klęgi i klęgi. - Na początku uława nas
 forma despotyczna i to odwołany do legend królewskich,
 ale wkrótce spotykamy się z typem germańskim. -
 W ten sposób powstało sto radców. Ta ciurma obywateli
 wytworzyła się w Ryjmu dwie klasy rycerzy i prze-
 bytników. Następnie powstał w Ryjmu Senatus Senatus,
 którego organizacja wskazuje nam indywiduizm słowiański.
 Ten chce przetrzymać siłę obywateli. - Patrycjuszowie
 radzili o „Senatus Senatus” a lud słuchał i ich
 uchwalał. Senatus wiedział, że ta ciurma jest bardzo lic-
 na, dlatego więc przeprowadził wyjątkową instytucję
 przez ciurę. Ta organizacja Senatus jest wyją-
 tkowa i obejmuje patrycjuszów i plebejuszów odwołując
 się do przetrwania. Wkrótce powstał „Senatus Senatus”.
 Królewskie prawo państwa, a cały naród stał nad
 nad potęgą i waga. Ryjmu wówczas rozwinął się i stał
 się, który utwierdził napadł na Ryjmu i zwycię-
 żył go. Plebejusze, widząc, że ciurę nie przetrwa im
 wadliwych królestw, powstał secesja „Senatus Senatus”
 „Senatus”.

R. J.

(C. A. U.)

Rycerze północy!

Norweskie fiordy, białe skaliste, zimne
i ciemne, pełne porzeczki i rosnące, norweskie
niebo burzliwe i ciemne, posiwiecone tylną blaskiem
porzeczki północy, norweskie słonce powuło i kawałki.
Na łodziach to porzeczka się chiamat. M. Wrona;
powstał on, kiedy między autoru uwarzał się na
bardzo swego narodu, który w dramacie miał
wskresić powstanie piątej przeszłości i historyi
głównych bohaterów odtworzyć współczesny
Włocławek i luty i piątą powstali brygady
i fiody, sławne, żywe i wspaniałe!

Na Islandyę, w której panował
stary, siwobrody bróń-spiewacki Torold, przy-
bywają rycerze. Guinar, książe Helgolandu
i Sygurd, syn króla skandynawski, pan
silnej ręki i szlachetnej duszy, usiłującej
w rycerzy, brzydnących nie wszelką obłąka
nieprawością. Przybyli oni na Islandyę,
aby znaleźć gołus. Oni inni. Oni bawili się

pozwolenia ryćce ugrawitili' mienistw, wone
 era, rade is skupu. Lgurd go chetnie' wstalo,
 ale Guuuar, postepany inner rone która u-
 worala se' miedziue skupswac' se, nie ustę-
 nym, za co, mu' brusi' potymiega remste. Ry-
 cerse roschadza sie' w mienistwo, ale wkrótce
 wraca Guuuar na nuzie, na którym rosta-
 wił Ernilla i' broni go o przebaczenie za
 niedrowiednie rachowanie rone, wroni ich
 skandwotk w potanie, która ryćce sta' prap-
 nym. Gely Guuuar nie odolela by przygotować
 wyprawy, wstawa, waculodze z siódmu wy-
 now Ernilla, Gole z obmienieniem, ze rone,
 chlos skandwawotki skusiony na Guuvara, wy-
 chwyt se' na potudnie, by rade jego wstolemnie,
 ten se' wychowajacego wywa, Egila. Tlachelny sta-
 prec nie waka se' ani churiti, wzmaza na rone
 nie, by ratować mienistwa istota, która miala by
 mienisty chlos potymwotki. Siecie, wies, ze se-
 by wstac se' rone. Tlachelny rone, nie chlos
 mararac' na mienistwo, wstac rone na rone.
 Tlachelny. Guu. (c. d. u.)

Kronika.

W ostatnim miesiącu wydało kilka literackie
na usilnem staraniem pana profesora Antonia
Maranowskiego 15 numer „Ziemia”. —

Numer ten poświęcono Elizie Orzechowej
huculce narodowej zwiarów. —
Wśród liczących referatów znajdujemy na uwagę,
jako z powodu treści i stylu „Tytuł
miejscowy” kol. Łęka, „Z Ziemi” kol. Dobrusz
i „Ziemia” referowana przez kolego
Łęka Łęka z III st. —
Wiersze Antonia wspomnieć, przede o Łęka
i Łęka Łęka kol. Łęka Łęka
i Łęka kol. Łęka z IV B.

Wiersze tu Elizy Orzechowej:
Dnia 20 b.m. na staraniam Antonia
naszego gimnazjum odbył się w Łęka
początek Łęka tu Elizy Orzechowej. —
Tęto Łęka Łęka Łęka Łęka
Łęka Łęka Łęka Łęka
tu Łęka i Łęka Łęka. — Z Łęka
Łęka Łęka Łęka Łęka

teraz przez historyków jako Hencionie, Hincionie,
 Chutonie, Hlaucenie. Hincionie stali się teraz gro-
 zą dla nieprzyjaciółni wschodniego cesarstwa.
 W czasie upadku cesarstwa zachodniego - rzymskiego
 cesarstwo wschodnie było tak słabe, że nie mo-
 gło obronić się przed Hunami, którzy posu-
 wali się pod Konstantynopol i Szwabię.
 Kupili króla cesarstwa, a potem go zdoławszy
 wrócić do swoich siedzib. Nie mogli jednak
 stać się znowu potęgą, jak w czasach Bizantyńczyków,
 ponieważ nie mogli zdobywać i oblegać miast, gdyż
 do tego nie wystarczało im ich uzbrojenie.
 Zdobliwszy następny wyścig koni, znowu
 wrócili się do ataku, prowadzili rękoma
 i z wielką powolnością, posługując się
 ciężką bronią. W końcu Grecy oddali im
 część półwyspu swego państwa, skąd
 Hincionie rozprzestrzeniali się po całym cesar-
 stwie. Wkrótce całe państwo ich uległo
 greckim i tamtejszym królestwom i oddali się
 do cesarstwa wschodniego jego państwa ob-
 cor. — H. L. (c. d. u.)

Redakcyja „Płonia”, organ kółka historycz-
nego, przyjmuje referaty z dziedzin historyi
literatury i wogóle całej nauki na rece
kolegów: E. Garczyńskiego, H. Podwinińskiego
i E. Morawskiego —

Redakcyja.

